

Arrest

nr. 207 860 van 20 augustus 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X X, X, X, X, X en X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 24 maart 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2015 tot weigering van de verlenging van de verblijfsmachtiging en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 12 februari 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van de verlenging van de verblijfsmachtiging van verzoekster en de kinderen. Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2. Op 12 februari 2015 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Naam:

H., E. (R.R.: ...)

geboren op 05.08.1976 te V.

H., C.

geboren op 06.03.1999

H., T.

geboren op 04.06.2000

H., J.

geboren op 07.07.2001

H., A.

geboren op 04.12.2005

H., G.

geboren op 08.01.2006

H., I.

geboren op 06.07.2001

H., B.

geboren op 08.12.2008

adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 23.4.2014 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, deel ik u mee dat, overeenkomstig artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) en art. 13 §3,2° van de wet van 15 december 1980, aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 21.09.2012. Dat dit verzoek door onze diensten op 27.3.2013 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 10.05.2013 tot 23.4.2013, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en) :

De aangebrachte medische elementen werden niet langer weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 10.2.2015 onder gesloten omslag in bijlage)

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: H. E.

geboortedatum: 05.08.1976

geboorteplaats: V.

nationaliteit: Bosnië en Herzegovina

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

□ Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 23.04.2014 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 12.2.2015.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan:

“Schending van de formele en materiële motiveringsplicht in strijd met de artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, als ook schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen in combinatie met een schending van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van het redelijkheidsbeginsel.

Het eerste middel is genomen van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt: “De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben”.

Overeenkomstig deze bepaling kan de verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf slechts worden geweigerd indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is;

Overwegende dat het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 aan de tegenpartij oplegt om de beslissingen op adequate wijze te motiveren, zowel in feite als in rechte; Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aan de tegenpartij opleggen om een formele motivering te voorzien in de beslissingen;

De bestreden beslissing faalt in het aantonen dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan en die sinds 2013 een machtiging tot verblijf hebben gemotiveerd, niet meer zouden bestaan of zodanig zouden zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is. Dat, overeenkomstig het redelijkheidsbeginsel, een beslissing onwettig is wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt;

Overwegende dat de bestreden beslissing stelt dat omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer zouden bestaan, of dat deze zodanig zouden zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig zou zijn, waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter zouden hebben;

Dat volgens de bestreden beslissing de zoon van de eiseres niet langer zou lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of dat hij zou lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijven; Dat de bestreden

beslissing verwijst naar het medisch advies van de arts-attaché, die zich baseert op verschillende medische attesten die werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken;

Dat blijkt uit de medische attesten in het administratief dossier dat de zoon van de eiseres nog steeds lijdt aan een ernstige ziekte die een zware behandeling noodzakelijk maakt en regelmatige hospitalisaties om zorgen te kunnen krijgen;

Dat Jeri nog altijd wordt opgevolgd door de dienst hemato-oncologie in het Universitair kinderziekenhuis Koningin Fabiola en hij ook verder wordt opgevolgd door een geneesheer-pediater en geneesheer-pediater-hematoloog, zowel ambulante als in hospitalisatieverband, wat ook uitdrukkelijk wordt bevestigd in het medisch advies van de arts-geneesheer; Dat hij ook nog een hele reeks medicijnen moet nemen, zoals wordt bevestigd door de arts-geneesheer; Dat indien de acute leukemie werd behandeld, dan verhindert dit niet dat de zoon van de eiseres nog steeds een zeer zware behandeling nodig heeft, nog altijd door dezelfde medische specialisten, omdat er complicaties zijn opgetreden en dat zijn toestand nog niet voldoende is gestabiliseerd;

Dat het medisch attest van 27 november 2014 van Dokter P. H. wordt bevestigd dat Jeri nog steeds wordt behandeld voor een chronische GVHD en naast verschillende andere behandelingen ook nog steeds nood had aan extra corporele fotochemotherapie (stuk 4), wat in de eerder genomen beslissing van de tegenpartij van 12 december 2014 niet werd weerhouden in het medisch advies van de arts-attaché, dit om onduidelijke redenen en waar waarschijnlijk de reden is waarom de vorige negatieve beslissing van de tegenpartij werd ingetrokken en vervangen door de huidige bestreden beslissing;

Dat men kan vaststellen dat het advies van de arts-adviseur woord voor woord identiek is aan dit van 11 december 2014, met uitzondering van de vermelding van de vier recente medische attesten van de Dokters P., S. en F. die werden toegevoegd aan het dossier en in de beschrijving van de actuele aandoeningen en behandeling enkel de vermelding werd toegevoegd: "De experimentele therapie met extracorporele fotofereze waarvan sprake in et attest d.d. 27.11.2014 wordt in het laatste behandelingsschema niet gecontinueerd."

Dat voor het overige, het advies van de arts-attaché identiek is aan zijn vorige advies van 11 december 2014 en de tegenpartij probeert te ontsnappen aan de onderzoeksplicht naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de ingewikkelde, zware en evolutieve therapie en ook aan de motiveringsplicht die op haar rust;

Dat blijkt uit de medische attesten dat het nog steeds een zeer zware medische behandeling is en dat er zeker niet kan worden gesproken van een voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande karakter van de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de machtiging tot verblijf;

Dat de toestand van Jeri absoluut nog niet is gestabiliseerd wat te meer wordt aangetoond dat er momenteel nog verschillende behandelingen gaande zijn, er ook werd geprobeerd een experimentele therapie toe te passen die dan vervolgens werd stopgezet en eind januari 2015 werd de behandeling nogmaals aangepast, zoals wordt bevestigd in een attest van Dokter S. van 22 januari 2015 (stuk 11);

Dat moet worden gewezen op het feit dat in het laatste behandelingsschema vermeld in laatstgenoemd attest er verschillende medicijnen worden toegevoegd die niet worden weerhouden als huidige behandeling door de arts-adviseur in zijn advies, zoals bv.Zovirax, Amlor, Prednisolone, Omacor, Calcium, KCL, Pentacarinat Aérosol, kunsttraan, Diprozone, Derexyl visage en Fucidin, Potion de Joulie en Aredia waarvan de beschikbaarheid en toegankelijkheid helemaal niet werden nagegaan; Dat het feit dat de behandeling nog regelmatig wordt aangepast en dat er blijft benadrukt worden door de specialisten die Jeri behandelen en opvolgen dat het nog steeds een zeer zware behandeling is en hierdoor hij nog steeds niet regelmatig naar school kan, op zich al voldoende aantoont dat de medische toestand niet op ingrijpende mate is gewijzigd en niet voldoende is gestabiliseerd ;

Dat het laatstgenoemde attest zelfs vermeldt: "Le pronostic du patient reste en indéterminé compte tenu de la sévérité de la maladie du greffon contre l'hôte chronique".

Dat het medisch attest van Dokter S. van 10 oktober 2014 (stuk 6) dat eveneens wordt vermeld in het medisch advies van de arts-attaché eveneens de absolute noodzaak vermeld van de extra corporele fotochemotherapie en ook dat er minstens twee hospitalisaties per week nodig zijn (stuk 6); Dat wordt bevestigd door Dokter S. dat het momenteel onmogelijk is om te evalueren hoe lang de behandeling nog noodzakelijk zal zijn, maar in ieder geval nog verschillende maanden (stuk 6); Dat zij eveneens bevestigt dat het kan leiden tot overlijden wanneer de complicaties niet worden gecontroleerd en opgevolgd (stuk 6); Dat Dokter S. bevestigt in een attest van 2 januari 2015 dat de kleine Jeri niet kan worden verwijderd van het kinderziekenhuis die hem actueel ten laste neemt (stuk 7);

Dat deze attesten duidelijk genoeg aantonen hoe zwaar de medische behandeling momenteel nog is zodat er niet kan worden gesproken van een voldoende ingrijpende wijziging van de omstandigheden die de niet-verlenging van het BIVR zouden rechtvaardigen; Dat overduidelijk het kind nog steeds een zeer zware behandeling nodig heeft, namelijk een zware behandeling die hij nodig heeft tegen de chronische GVHD, zodat er niet tot het besluit kon worden gekomen in alle eerlijkheid dat de toepassing van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 gerechtvaardigd zou zijn; Dat in een

gedetailleerd medisch attest van Dokter F., van de dienst oncologie van het Universitair kinderziekenhuis Koningin Fabiola van 9 januari 2015 wordt bevestigd dat het kind niet naar het gewone onderwijs kan gaan, gelet op het infectierisico, nu er nog steeds een behandeling loopt die de immuniteit onderdrukt (stuk 8); Dat hij nog steeds moet worden opgevolgd omwille van de leukemie en de complicaties die zijn voortgekomen uit de behandeling, zoals de oncoloog bevestigd (stuk 8);

Dat de oncoloog bevestigd dat de behandeling nog noodzakelijk zal zijn voor minstens 1 tot 2 jaar en dat er geen pediatrie afdelingen zijn in de centra in Bosnië-Herzegovina die GVHD kunnen behandelen voor volwassenen, zodat het niet duidelijk is of de noodzakelijke behandeling beschikbaar is voor kinderen (stuk 8); Dat de oncoloog bevestigd dat de stopzetting van de huidige medische behandeling kan leiden tot overlijden (stuk 8); Dat blijkt uit de verschillende medische attesten dat het risico voor de fysieke integriteit van het kind nog te groot is wanneer de behandeling die nog momenteel bezig is in België zou worden stopgezet of onderbroken; Dat het zelfs niet duidelijk is of er een mogelijkheid is tot behandeling van kinderen in Bosnië-Herzegovina voor de complicaties en de chronische GVHD;

Dat niet op een ernstige wijze kan worden beweerd dat de situatie op voldoende wijze zou zijn gestabiliseerd wanneer er nog minstens twee daghospitalisaties per week noodzakelijk zijn in het kader van de nog lopende behandeling;

Dat vervolgens in het medisch advies wordt verwezen naar informatie die afkomstig is uit de MedCOI-databank, die niet publiek is waaruit zou blijken dat de nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie beschikbaar zouden zijn in het thuisland van de eiseres;

Dat de eiseres zich niet kan verdedigen hieromtrent, omdat ze niet beschikt over deze informatie, maar het is duidelijk dat niet wordt nagegaan door de arts-attaché of er een mogelijkheid is van behandeling door geneesheer-pediater, geneesheer-pediater-oncoloog en geneesheer-pediater-hematoloog en evenmin of er een mogelijkheid is tot behandeling met Zovirax, Amlor, Prednisolone, Omacor, Calcium, KCL, Pentacarinat Aërosol, kunsttraan, Diprozone, Derexyl visage en Fucidin, Potion de Joulie en Aredia, waarvan de noodzaak wordt bevestigd in verschillende medische attesten (o.a. stuk 11) zoals reeds hierboven weergegeven, nu in het medisch advies van de arts-attaché onder de titel "actuele aandoeningen en behandeling" de noodzaak aan behandeling met Zovirax, Amlor, Prednisolone, Omacor, Calcium, KCL, Pentacarinat Aërosol, kunsttraan, Diprozone, Derexyl visage en Fucidin, Potion de Joulie en Aredia niet wordt vermeld, zodat ook de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van deze nochtans levensnoodzakelijke behandeling niet werd geverifieerd;

Dat de bestreden beslissing en het advies van de arts-attaché daarom een niet adequate en onafdoende motivering bevatten, in schending met het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, in combinatie met artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen; Dat de bestreden beslissing dus het redelijkheidsbeginsel schendt en de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, in combinatie met een schending van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, net als de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen;"

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 21 september 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf indienden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die gebaseerd was op een acute lymfatische leukemie.

Om die reden adviseerde de arts-adviseur dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland niet aangewezen was gedurende 1 jaar. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris machtigde verzoekers op 27 maart 2013 tot voorlopig verblijf.

2.3. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verwijst in zijn beslissing, waarbij geen gunstig gevolg wordt gegeven aan de aanvraag voor verlenging van het voorlopig verblijf, naar het medisch advies van de arts-adviseur van 10 februari 2015, dat als basis dient voor en waarvan de motieven integraal deel uitmaken van de eerste bestreden beslissing. Bijgevolg dienen de beslissing en het advies gezamenlijk te worden onderzocht (cf. RvS 21 oktober 2014, nr. 228.829). In het medisch advies wordt het volgende overwogen:

"Graag kom ik terug op uw vraag tot herevaluatie van het medisch dossier voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van een aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging.

Er werd reeds eerder een advies verleend door collega Or. V. D. d.d. 11.12.2012 omwille van een aan de gang zijnde chemotherapie voor acute lymfoblastische leucemie (ALL)

Hiervoor maak ik gebruik van de attesten die ons werden bezorgd sinds het vorig advies:

- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 03.04.2014 van de hand van Dr. S. Huybrechts waaruit blijkt dat betrokkene in het kader van zijn ALL in september 2012 een allogreffe van beenmerg onderging met als complicatie een chronische graft versus host reactie. Er werd gestart met immunosuppressiva en corticoïden.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 10.10.2014 van de hand van Dr. D. S. waarin dezelfde bevindingen als in voorgaand attest.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 22.02.2013 van de hand van Prof. P. L. zijnde het hospitalisatieverslag van de periode 26.08.2012 tot 26.10.2012 en waaruit blijkt dat betrokkene op 12 en 19 september een allogreffe kreeg toegediend. Als complicatie op deze greffe waren er 2 periodes met koorts door neutropenie, acute graft versus host huid gevoelig aan corticoïden en hypertensie ten gevolge behandeling met cyclosporine en corticoïden.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 19.08.2013 van de hand van Prof. P. L. zijnde een hospitalisatieverslag en waarin dezelfde bevindingen als in voorgaand verslag met bijkomend zinktekort, hypovitaminose D, voedingsproblemen, chronisch GVH huid en digestieve GVH met hepatische cytolyse.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 12.11.2013 van de hand van Dr. A. F. zijnde het hospitalistieverlag van 29.10.2013 tot 08.11.2013 en waarin grosso modo dezelfde bevindingen als in bovenstaand verslag.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 13.01.2014 van de hand van Prof. L. zijnde een hospitalisatieverslag van 14.10.2013 tot 19.10.2013 en waarin grosso modo dezelfde bevindingen als in bovenstaande verslagen.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 30.01.2014 van de hand van Prof. P. L. zijnde een hospitalisatieverslag van 07.08.2013 tot 10.10.2013 en waarin grosso modo dezelfde bevindingen als in bovenstaande verslagen.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 03.02.2014 van de hand van Prof. P. L. zijnde een hospitalisatieverslag van 11.06.2013 tot 17.06.2013 waarin behoudens een behandeling van een luchtweginfectie dezelfde bevindingen als in bovenstaande verslagen.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 02.04.2014 van de hand van Dr. C. H. en waaruit blijkt dat het endocrinologisch bilan normaal is.
- Verwijzend naar de medische attesten, 09.10.2014 d.d. 06.10.2014 en 13.10.2014 van de hand van dr. S. waaruit blijkt dat betrokkene in september 2014 werd behandeld voor ALL door middel van allogreffe met als complicatie GVH veralgemeende huidaandoening van het lichenoïde type, arteriële hypertensie secundair aan de corticotherapie, diabetes door corticotherapie, effect op de groei door corticotherapie, osteopenie door corticotherapie, sporadisch manken door sacro-iliacale pijn; multifocale botnecrose. Er volgt een opsomming van de te nemen medicatie welke verder in dit advies zal worden besproken.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 17.10.2014 van de hand van prof. H. Dorchy waarin een herhaling van de reeds aangehaalde elementen.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 27.11.2014 van de hand van dr. P. H. (Institut Jules Bordet) waarin herhaling van de GVH-problematiek voor dewelke aldaar een behandeling werd uitgeprobeerd met extracorporele fotofereze. Het betreft een experimentele behandeling, waarover in de andere attesten geen sprake is.
- Verwijzend naar het attest d.d. 17.08.2014 van de hand van Dr. S. waaruit blijkt dat de aanwezigheid van de ouders noodzakelijk is tijdens hospitalisatie van betrokkene.
- Verwijzend naar het attest d.d. 02.01.2015 van de hand van dr. S. waaruit blijkt dat betrokkene medisch dient opgevolgd te worden en zich niet mag verwijderen van de instelling die zich heden met hem bezig houdt zijnde het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola afdeling haemato-oncologie.
- Verwijzend naar het medisch attest d.d. 09.01.2015 van de hand van Dr. F. (UKZ K. Fabiola) waaruit blijkt dat betrokkene nog steeds wordt behandeld voor de GVHD, de leukemie zelf is in remissie. Doordat betrokkene nog steeds immunosuppressiva neemt is normaal schoollopen nog niet mogelijk wegens het risico op infecties. De medicatie zoals eerder ingesteld door Dr. S. wordt behouden met toevoeging immunoglobulines om de 3 weken.

Actuele aandoeningen(en) en behandeling:

Ik weerhoud dat de ALL, die voorwerp was van het vorig medisch advies in september 2012, succesvol werd behandeld door middel van een allogreffe van beenmerg. Deze behandeling bracht wel enige verwickelingen met zich mee die maken dat betrokkene nog steeds van nabij medisch dient te worden gevolgd. Deze opvolging dient best te gebeuren door een geneesheer-pediater, -oncoloog en -haematoloog en dit zowel ambulantly als in hospitalisatieverband. De voor betrokkene noodzakelijke medicamenten zijn de volgende: amoxicilline, aciclovir, nystatine, amlodipine, enalapril, ursochol, nexiam, sirolimus, imatinib, vitamine D, insuline en immunoglobulines.

De experimentele therapie met extracorporele fotofereze waarvan sprake in het attest d.d. 27.11.2014 wordt in het laatste behandelingsschema niet gecontinueerd.

Betrokkene kan reizen en geniet de nodige mantelzorg van de ouders.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is 1:

Aanvraag Medcoi van 27.11.2014 met het uniek referentienr.: BMA6103

Informatie afkomstig van de universiteit van Sarajevo: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20422815>

Hieruit kan geconcludeerd worden dat nodige specialistische opvolging en de nodige medicatie beschikbaar zijn in het thuisland van betrokkene.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

"Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds ...Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voorde toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België, Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Er bestaat een universele ziekteverzekering die de hele bevolking dekt. Mensen die van sociale uitkeringen afhankelijk zijn en hun familie zijn ook gedekt door de ziekteverzekering. De staat betaalt voor hen de bijdragen.

De gezondheidszorg is niet helemaal gratis. Patiënten moeten een klein deel van de kosten betalen. Hoeveel hangt af van de specifieke behandeling. De mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van doorverwijzing. De zorgen zijn gratis voormensen die een sociale bijstandsuitkering ontvangen. De zorgen zijn ook in elk geval gratis voor patiënten met een geestelijke aandoening, dialysepatiënten, diabetespatiënten, mensen die een transplantatie ondergaan hebben, schoolgaande kinderen tot 18 jaar en mensen ouder dan 65.

Het klopt dat veel Roma toch niet verzekerd zijn. De reden hiervoor is dat ze niet beschikken over identiteitspapieren, of dat ze niet werken en ook niet ingeschreven staan als werkloze of anderszins in orde zijn met de sociale bijstandsregelingen. Hoewel hier vaak sociologische en sociaaleconomische redenen aan de grondslag liggen, kan dit zeker niet als discriminatie beschouwd worden. Wel integendeel, de Roma zijn als een kwetsbare groep geïdentificeerd. Er zijn wettelijke maatregelen genomen om de rechten van de Roma op toegang tot de gezondheidszorg te verzekeren. De regeringen op alle niveaus zijn verplicht om de middelen te voorzien om het recht op gezondheidszorg te verzekeren voor Roma die geen ziekteverzekering hebben. Er is ook een actieplan om de vooroordelen tegenover Roma tegen te gaan en de bewustwording van de bestaande rechten te vergroten, zowel binnen de gezondheidssector als binnen de Roma-gemeenschap zelf.3

De moeder van verzoeker, H. E., legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voorde kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Indien zij er alsnog niet in zou slagen een inkomen te verwerven kan zij nog altijd een beroep doen op bijstand. Er is een sociale bijstandsuitkering voor personen die niet in staat zijn voor zichzelf te zorgen of niet over de minimale financiële middelen beschikken om in de basisbehoeften te voorzien. Terugkeerders die zich in zo een situatie bevinden kunnen hier ook op rekenen.

Families krijgen kindergeld, het bedrag ligt hoger in het geval van een gehandicapt kind.4

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest RW nr. 81574 van 23 mei 2012)

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen vooreen terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld doormiddel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage."

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd."

2.4. Op grond van het hierboven weergegeven advies besluit de gemachtigde van de staatssecretaris dat het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet langer verlengd mag worden omdat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

In het eerste middel betogen verzoekers in wezen dat de bestreden beslissing faalt in het aantonen dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan en die sinds 2013 een machtiging tot verblijf hebben gemotiveerd, niet meer zouden bestaan of zodanig zouden zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is. Verzoekers stellen dat uit de medische attesten blijkt dat de zoon van de verzoekster nog steeds lijdt aan een ernstige ziekte die een zware behandeling en regelmatige hospitalisaties noodzakelijk maakt om zorgen te kunnen krijgen, waardoor de overwegingen over de ingrijpende en niet-voorbijgaande verandering van de omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 9 van het KB van 17 mei 2007, niet deugdelijk kunnen zijn.

2.5. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij het volgende naar aanleiding van de kritiek van verzoekers:

"De verweerder zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Verweerder laat gelden dat de verzoekende partij op 27.03.2013 werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in het Rijk, op grond van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dewelke in functie van de aandoening van het kind X werd ingediend. Artikel 9 van het KB dd. 17.05.2007 stipuleert als volgt: (...). Het loutere feit dat op 27.03.2013 werd geoordeeld dat een tijdelijke verblijfsmachtiging diende te worden afgeleverd, omwille van medische redenen, impliceert uiteraard allerminst dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging in casu op grond van de actuele stukken van het dossier niet kon oordelen dat een verlening van het beperkt verblijf niet noodzakelijk is. Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet, bepaling dewelke luidt als volgt: (...).

Uit het advies van de arts-adviseur dd. 10.02.2015 blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door de verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Bosnië-Herzegovina behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoekende partij ook kan reizen naar dit land.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met de medische verslagen die verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur op heden adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

De verzoekende partij is niet ernstig waar zij laat uitschijnen dat uit de bestreden beslissing en het bijhorende advies van de arts-adviseur dd. 10.02.2015 niet afdoende zou blijken dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Uit het advies van de arts-adviseur -dat geacht wordt integraal deel uit te maken van de motieven van de bestreden beslissing- blijkt nergens dat door de arts-adviseur zou zijn vastgesteld dat het kind Jeri niet meer aan een ernstige aandoening zou lijden, dewelke een behandeling noodzakelijk maakt. Evenwel werd door de arts-adviseur wel uitdrukkelijk opgemerkt dat de aandoening, die het voorwerp uitmaakte van een vorig medische advies in september 2012, succesvol werd behandeld. Voorts werd door de arts-adviseur vastgesteld dat er wel nog steeds opvolging vereist is door een geneesheer-pediater, een oncoloog en een haematoloog, zowel ambulante als in hospitalisatieverband. Verder worden door de arts-adviseur nog steeds noodzakelijke medicijnen weerhouden, ter behandeling van de aandoening van het kind Jeri.

Uit het advies blijkt aldus dat de gezondheidssituatie van het kind Jeri sedert de toekenning van de verblijfsmachtiging wel degelijk geëvolueerd is, daar waar een succesvolle behandeling gevolgd werd. Nergens wordt betwist dat niettemin nog steeds behandeling en opvolging noodzakelijk is. Evenwel voorziet artikel 9ter van de Vreemdelingenwet allerm minst dat een (ernstige) aandoening an sich kan volstaan om tot verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

Uit de bepaling van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat er slechts aanleiding bestaat om een verblijfsmachtiging toe te staan, indien er in hoofde van de verzoekende vreemdeling een reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling, dan wel een risico voor het leven of de fysieke integriteit, indien er in het land van herkomst geen adequate behandeling beschikbaar of toegankelijk is.

Het loutere feit dat eerder een verblijfsmachtiging om medische redenen werd toegestaan, sluit uiteraard niet uit dat na verder onderzoek wordt vastgesteld dat de noodzakelijke behandelingen op heden wel degelijk beschikbaar of toegankelijk zijn in het land van herkomst, zodat er evident geen reden is om de verzoekende partij nog langer tot verblijf in het Rijk te machtigen.

Artikel 9 van het KB dd. 17.05.2007 vereist geenszins dat de zieke vreemdeling volledig moet genezen zijn, opdat een einde zou kunnen gesteld worden aan een verblijfsmachtiging om medische redenen. De gewijzigde omstandigheden kunnen -wars van hetgeen de verzoekende partij laat uitschijnen- wel degelijk eveneens bestaan in het feit dat een afdoende behandeling wel beschikbaar en toegankelijk is. De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden."

2.6. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669). De materiële motiveringsplicht vereist dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer inhoudt dat die motieven steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld (RvS 29 maart 2012, nr. 218.725). Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht vergt in de huidige procedure ook een onderzoek naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet, daar de eerste bestreden beslissing op deze bepaling is gestoeld en daar de verzoekende partijen ook de schending van deze bepaling aanvoeren.

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van het vermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar de aanvrager verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij op basis van artikel 13 van de vreemdelingenwet en artikel 9 van het KB van 17 mei 2007 gemachtigd is om na te gaan of de verzoekende partij, voor wie medische elementen werden voorgelegd, nog steeds voldoet aan de bijzondere omstandigheden op

basis waarvan voordien een machtiging tot voorlopig verblijf werd toegekend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In het bijzonder is het de verwerende partij toegestaan om na te gaan of de omstandigheden op basis waarvan de machtiging tot voorlopig verblijf werd verleend, nog steeds bestaan of niet dermate ingrijpend zijn gewijzigd zodat een machtiging nog steeds nodig is.

Artikel 9 van het KB van 17 mei 2007 luidt als volgt:

“De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.”

Artikel 13, §3, 2°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

(...;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

(...).”

2.7. De omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan, blijken uit het medisch advies van 11 december 2012:

“Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- Verwijzend naar de medische attesten d.d. 23/08/2012, 29/08/2012, 13/04/2012 en 20/04/2012 van Dr. D., hematologie van het Ziekenhuis Koningin Fabiola te Brussel, blijkt dat betrokkene lijdt aan een acute lymfoblastische leukemie die werd gediagnosticeerd d.d. 05/04/2012. Een chemotherapie werd opgestart type EORTC groep "very high risk". Betrokkene werd opgenomen op de steriele afdeling voor behandeling. Betrokkene kan voor de duur van één jaar niet reizen. De behandeling zou twee jaar duren dixit de behandelende arts.

Analyse van dit medisch dossier leert mij dat deze 11-jarige jongen de diagnose kreeg van een acute lymfatische leukemie d.d. 05/04/2012. Betrokkene werd opgenomen op de steriele eenheid voor een chemotherapie volgens het schema EORTC. De volgende maanden zijn cruciaal. Betrokkene kan de volgende maanden niet reizen omwille van het infectiegevaar. De behandeling zal de volgende maanden toegediend worden en strikte medische follow-up is vereist.

De aandoening vormt een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene omwille van de ernst van de aandoening.

Conclusie: .

De zieke lijdt op zodanige wijze aan een aandoening dat deze een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit zodanig dat vanuit medisch oogpunt een terugkeer naar het herkomstland of land van verblijf niet aangewezen is. Rekening houdende met de ernst van de aandoening en teneinde bovendien een goede continuïteit van zorgen te garanderen, lijkt een terugkeer vanuit medisch standpunt voor de duur van één jaar niet aangewezen.”

In het medisch advies van 10 februari 2015 verwijst de arts-adviseur naar het medisch attest van 9 januari 2015 van Dr. F. (UKZ K. Fabiola) *“waaruit blijkt dat betrokkene nog steeds wordt behandeld voor de GVHD, de leukemie zelf is in remissie. Doordat betrokkene nog steeds immunosuppressiva neemt is normaal schoollopen nog niet mogelijk wegens het risico op infecties. De medicatie zoals eerder ingesteld door Dr. S. wordt behouden met toevoeging immunoglobulines om de 3 weken.”* Uit hetzelfde medisch attest blijkt bovendien dat Dr. F. stelt dat de behandeling waarschijnlijk *“minimum”* 1 à 2 jaar zal duren.

In het medisch advies van 10 februari 2015 stelt de arts-adviseur dat verzoeker succesvol werd behandeld door middel van een ‘allogrefte’ van beenmerg. Tevens wordt verwezen naar een medisch attest waaruit blijkt dat betrokkene nog steeds wordt behandeld voor de GVHD (‘graft versus host’ ziekte) en dat de leukemie zelf in remissie is, wat wil zeggen dat de betrokkene nog steeds aan dezelfde aandoening lijdt. Voorts stelt de arts-adviseur dat deze behandeling wel enige verwickelingen met zich

mee bracht die maken dat betrokkene nog steeds van nabij medisch dient te worden gevolgd. Deze opvolging dient best te gebeuren door een geneesheer-pediater, -oncoloog en -hematoloog en dit zowel ambulante als in hospitalisatieverband.

De ambtenaar-geneesheer stelt verder dat de zorgen en de opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst. De verzoekende partijen betogen dat in het tweede medische advies van 10 februari 2015 niet werd nagegaan of er sprake is van een verandering in de medische situatie van de verzoekende partij in vergelijking met haar medische situatie, zoals blijkt uit het medisch advies van 11 december 2012. Bovendien stellen de verzoekende partijen ook dat niet werd nagegaan of deze eventuele verandering een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft. De verzoekende partijen stellen in essentie dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de medische toestand zelf en de beschikbaarheid en toegankelijk van de zorgen en de opvolging in het herkomstland.

Zoals verzoekers aangeven, lijdt verzoeker nog steeds aan dezelfde 'graft versus host' ziekte en is er nog steeds infectiegevaar. Deze omstandigheden worden bijgetreden door de arts-adviseur in het medisch advies van 10 februari 2015. Bovendien blijkt net als in 2013 dat (in 2015) wordt gesteld dat de behandeling 1 à 2 jaar zal duren. Het feit dat de zorgen en de opvolging in het herkomstland beschikbaar en toegankelijk zijn, kan geen verbetering van de eigenlijke gezondheidstoestand inhouden.

Volgens artikel 9 van het KB van 17 mei 2007, hierboven geciteerd, dient *"te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben."*

Uit de bestreden beslissing, noch uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 10 februari 2015, blijkt op afdoende wijze dat werd nagegaan of er sprake is van veranderde omstandigheden of dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging tot verblijf werd verleend, veranderd zijn met een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter. Er blijkt niet op ondubbelzinnige wijze uit de motieven dat het feit de zorgen en de opvolging in het herkomstland beschikbaar en toegankelijk zijn, kan worden aangezien als een wijziging van de medische problemen. Aldus blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de omstandigheden, op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er is niet aangetoond dat de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben. Verzoekers kunnen worden bijgetreden waar zij stellen dat de motivering in het licht van artikel 9 van het KB van 17 mei 2007 niet deugdelijk is.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat gelet op het gegeven dat er in Bosnië-Herzegovina behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn, wijst de Raad erop dat de verwerende partij met deze opmerkingen voorbijgaat aan wat wordt gesteld in artikel 9 van het KB van 17 mei 2007 en dat niet duidelijk wordt weergegeven in de eerste bestreden beslissing of in het advies van de ambtenaar-geneesheer op welke wijze de beschikbaarheid van de behandeling en opvolging in Bosnië-Herzegovina een verandering teweegbrengt inzake de eigenlijke gezondheidstoestand van de verzoekende partij. Bovendien lijkt de verwerende partij de stelling van de verzoekende partijen eerder te bevestigen door te stellen dat *"uit het advies van de arts-adviseur nergens (blijkt) dat door de arts-adviseur zou zijn vastgesteld dat het kind Jeri niet meer aan een ernstige aandoening zou lijden, dewelke een behandeling noodzakelijk maakt. Voorts werd door de arts-adviseur vastgesteld dat er wel nog steeds opvolging vereist is door een geneesheer-pediater, een oncoloog en een haematoloog, zowel ambulante als in hospitalisatieverband. Verder worden door de arts-adviseur nog steeds noodzakelijke medicijnen weerhouden, ter behandeling van de aandoening van het kind J."* Waar de verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt dat de aandoening, die het voorwerp uitmaakte van een vorig medisch advies in september 2012, succesvol werd behandeld, volstaat te verwijzen naar het medisch advies van 10 februari 2015, waarin wordt verwezen naar een medisch attest waaruit blijkt dat betrokkene nog steeds wordt behandeld voor de GVHD ('graft versus host' ziekte) en dat de leukemie zelf in remissie is, wat wil zeggen dat de betrokkene nog steeds aan dezelfde aandoening lijdt.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de beslissing waarbij geen gunstig gevolg wordt gegeven aan het verzoek tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf.

2.8. De Raad stelt echter vast dat het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de tweede bestreden beslissing, ingevolge de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, elke grondslag verliest. In het bevel om het grondgebied te verlaten, die gestoeld blijkt te zijn op artikel 13,

§3, 2°, van de vreemdelingenwet, wordt immers verwezen naar de (vernietigde) beslissing van 12 februari 2015, waarbij de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf werd geweigerd. In het bevel wordt gesteld dat verzoekers niet langer aan de aan hun gestelde verblijfsvoorwaarden voldoen, hetgeen door toedoen van de tussengekomen vernietiging opnieuw ter discussie staat.

2.9. Dankzij de retroactieve werking van het vernietigingsarrest zal in het rechtsverkeer moeten worden gehandeld alsof die vernietigde beslissing nooit genomen is. Een vernietigingsarrest brengt aldus de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden ("*status quo ante*") (cf. RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489). Door toedoen van de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing valt dus verzoekers' aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet opnieuw open, en moet hieromtrent door het bestuur een nieuwe beslissing worden genomen, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

Bijgevolg komt het passend over, omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer, om ook het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de tweede bestreden beslissing, middels een vernietiging uit het rechtsverkeer te halen.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2015 tot weigering van de verlenging van de verblijfsmachtiging en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. MILOJKOWIC